

Zadeva C-507/19

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

3. julij 2019

Predložitveno sodišče:

Bundesverwaltungsgericht (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

14. maj 2019

Tožena stranka, pritožnica in revidentka:

Bundesrepublik Deutschland

**Tožeča stranka, nasprotna stranka v pritožbenem postopku in nasprotna
stranka v postopku z revizijo:**

XT

Predmet postopka v glavni stvari

Priznanje statusa ipso facto-begunca po členu 3(3), drugi stavek, AsylG
(Asylgesetz, zakon o pravici do azila)

Predmet in pravna podlaga za sprejetje predhodne odločbe

Razlaga člena 12(1)(a) Direktive 2011/95; člen 267 PDEU

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pri odločanju o vprašanju, ali se Palestincu brez državljanstva ne nudi več zaščite ali pomoči UNRWA v smislu člena 12(1)(a), drugi stavek, Direktive 2011/95/EU, prostorsko gledano upoštevati le posamično območje delovanja UNRWA (Gaza, Jordanija, Libanon, Sirija, Zahodni breg), v katerem je imela oseba brez državljanstva ob zapustitvi ozemlja pod mandatom UNRWA

svoje dejansko prebivališče (tukaj: Sirija), ali pa tudi druga območja delovanja pod mandatom UNRWA?

2. V kolikor ni treba upoštevati le posamičnega območja delovanja ob zapustitvi: Ali je treba vedno in neodvisno od nadaljnjih pogojev upoštevati vsa območja delovanja ozemlja pod nekim mandatom? Če to ni tako: Ali je treba nadaljnja območja delovanja upoštevati le, kadar je bila oseba brez državljanstva s tem območjem delovanja vsebinsko (teritorialno) povezana? Ali je za takšno zvezo potrebno običajno prebivališče, ki je obstajalo v času zapustitve ali prej? Ali je treba ob preizkusu vsebinske (teritorialne) povezanosti upoštevati še druge okoliščine? Če je to tako: Katere? Ali je to odvisno od tega, ali je za osebo brez državljanstva v trenutku zapustitve ozemlja pod mandatom UNRWA vstop na zadevno ozemlje delovanja mogoč in sprejemljiv?

3. Ali je oseba brez državljanstva, ki zapusti ozemlje pod mandatom UNRWA, ker je na območju delovanja, kjer ima svoje dejansko prebivališče, v zelo negotovem osebnem položaju in je za UNRWA neizvedljivo, da bi ji tam zagotovila zaščito ali pomoč, samodejno upravičena do ugodnosti iz Direktive v smislu člena 12(1)(a), drugi stavek, Direktive 2011/95/EU upravičena tudi v primeru, če je pred tem vstopila na to območje delovanja, ne da bi bila na ozemlju predhodnega prebivališča v zelo negotovem osebnem položaju in glede na razmere v času prestopa ni mogla pričakovati, da bo na območju delovanja, na katerega vstopa, s strani UNRWA deležna zaščite in pomoči in tudi ne, da se bo v doglednem času lahko vrnila na območje delovanja, na katerem je bilo njeno dotedanje prebivališče?

4. Ali je za odločanje o vprašanju, ali osebi brez državljanstva zato, ker so po zapustitvi ozemlja pod mandatom UNRWA odpadle predpostavke po členu 12(1)(a), drugi stavek, Direktive 2011/95/EU ni mogoče priznati statusa ipso facto-begunca, upoštevno zgolj območje delovanja, na katerem je bilo zadnje običajno prebivališče? Če to ni tako: Ali je treba upoštevati tudi območja, ki jih je treba upoštevati po št. 2 v času zapustitve? Če to ni tako: Po katerih kriterijih je treba določiti območja, ki jih je treba upoštevati v času odločanja o prošnji? Ali predpostavke za uporabo člena 12(1)(a), drugi stavek, Direktive 2011/95/EU niso več izpolnjene, če so (državne ali kvazi državne) službe na zadevnem območju delovanja osebo brez državljanstva (zopet) pripravljene sprejeti?

5. V primeru, da je v zvezi s izpolnjenostjo ali pomanjkanjem predpostavk po členu 12(1)(a), drugi stavek, Direktive 2011/95/EU pomembno območje delovanja, na katerem je bilo (zadnje) običajno prebivališče: Kateri kriteriji so za opredelitev običajnega prebivališča merodajni? Ali je potrebno zakonito prebivališče, ki ga država prebivanja odobri? Če to ni tako: Ali je potrebno vsaj zavestno dopuščanje prebivanja te osebe brez državljanstva s strani odgovornih služb območja delovanja? Če je to tako: Ali mora biti odgovornim službam navzočnost posamezne osebe brez državljanstva konkretno znana ali pa zadostuje zavestno dopuščanje prebivanja kot članu večje skupine ljudi? Če to ni tako: Ali zadostuje zgolj daljše dejansko prebivanje?

Navedene določbe mednarodnega prava

Konvencija o statusu beguncev z dne 28. julija 1951 (Ženevska konvencija o statusu beguncev, v nadaljevanju: Ženevska konvencija), člen 1, odseki A, D, E in F.

Navedene določbe prava Unije

Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite, člen 12(1)(a), prvi stavek, (v nadaljevanju tudi: izključitvena klavzula) in drugi stavek (v nadaljevanju tudi: vključitvena klavzula); člen 2(d) in (n).

Navedene določbe nacionalnega prava

Zakon o pravici do azila (Asylgesetz, AsylG), členi 3 („Priznanje statusa begunca“), 27 („Druga zaščita pred preganjanjem“), 29 („Nedopustne prošnje“), 77 („Odločba sodišča“).

Navedena sodna praksa Sodišča

Sodba z dne 25. julija 2018, Alheto (C-585/16, ECLI:EU:C:2018:584, točke 7, 86, 92, 110 in naslednje 127, 131 in naslednje, 140);

Sodba z dne 19. decembra 2012, El Kott in drugi (C-364/11, ECLI:EU:C:2012:826, točke od 49 do 51, 52, 54, od 58 do 65, od 75 do 77 in 81);

Sodba z dne 17. junija 2010, Bolbol (C-31/09, ECLI:EU:C:2010:351, točki 44 in 51).

Kratka predstavitev dejanskega stanja in izhodiščnega postopka

- 1 V Damasku rojena tožeča stranka je Palestinec brez državljanstva. Zaprošil je za priznanje statusa ipso facto-begunca po členu 3(3), drugi stavek, AsylG. Po lastnih navedbah je decembra 2015 vstopil na območje Zvezne republike Nemčije. V začetku februarja 2016 je podal prošnjo za azil. V okviru svojega zaslišanja je navajal, da je od oktobra 2013 do 20. novembra 2015 opravljal priložnostna dela v Libanonu. Ker tam ni dobil dovoljenja za prebivanje in so „jih“ začele libanonske varnostne sile potiskati nazaj v Sirijo, naj bi se vrnil nazaj tja. Dokler ni konec novembra 2015 odpotoval, naj bi prebival v Qudsayi (Sirija). Njegova družina naj bi tam še naprej živela. Sirijo naj bi zapustil zaradi vojne. V primeru vrnitve v Sirijo se boji, da ga bodo priprli.

- 2 S sklepom z dne 29. avgusta 2016 je Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (zvezni urad za migracijo in begunce) tožeči stranki priznalo subsidiarno zaščito. V preostalem je njeno prošnjo za azil zavrnilo.
- 3 S sodbo z dne 24. novembra 2016 je Verwaltungsgericht (upravno sodišče) toženi stranki naložilo, da tožeči stranki prizna status begunca. V obrazložitvi je navedlo, da naj bi ji grozilo preganjanje v smislu člena 3 AsylG.
- 4 V pritožbenem postopku je tožeča stranka vložila kopijo dokazila o registraciji Agencije Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East, v nadaljevanju: UNRWA), ki jo je že ob svojem zaslišanju predložila pri Bundesamt für Migration und Flüchtlinge. Kot izhaja iz „Family Registration Card“ je bila registrirana kot družinski član za (na južnem delu Damaska ležeče begunsko taborišče) Jarmuk.
- 5 S sodbo z dne 18. decembra 2017 je Oberverwaltungsgericht (višje upravno sodišče) zavrnilo pritožbo tožene stranke proti sodbi Verwaltungsgericht (upravno sodišče). V obrazložitvi je navedlo, da je tožeča stranka kot oseba palestinske narodnosti brez državljanstva begunec v smislu člena 3(3), drugi stavek, AsylG. Zaščita UNRWA naj bi zajemala tudi tožečo stranko. Zanj ne velja izključitveni razlog pomanjkanja potrebe po zaščiti, saj naj bi zaščita s strani UNRWA odpadla zaradi razlogov, ki naj ne bi bili odvisni od njene volje. Ob izstopu iz Sirije naj bi bila v zelo negotovem osebem položaju. Njenega izstopa naj zaradi prisile, ki ni bila odvisna od njene volje, ne bilo mogoče šteti kot prostovoljnega. Na to kaže tudi dejstvo, da ji je bila priznana subsidiarna zaščita. V času njenega izstopa tudi ni imela nobenih možnosti, da bi zaprosila za zaščito UNRWA na drugih območjih njenega delovanja. Jordanija in Libanon naj bi že pred izstopom tožeče stranke iz Sirije zaprli meje za palestinske begunce, ki so tam prebivali.
- 6 V utemeljitvi svoje revizije je tožena stranka navedla, da je treba razjasniti, ali je treba člen 12(1)(a), drugi stavek, Direktive 2011/95 uporabiti v primeru, ko se Palestinec brez državljanstva, ki je pod zaščito ali prejema pomoč UNRWA, dalj časa nahaja na drugem območju delovanja UNRWA kot tistem, v katerem je bil pred tem deležen storitev Agencije, in si na območju delovanja svojega sedanjega prebivališča ne prizadeva pridobiti zaščite ali pomoči UNRWA.

Kratka predstavitev utemeljitve predloga

Prošnja tožeče stranke za azil ni nedopustna zaradi pristojnosti „prve države azila“

- 7 Prošnja tožeče stranke za azil po členu 29(1), točka 4, AsylG ni nedopustna. Tako bi bilo le v primeru, če je šteti državo, ki ni članica Evropske Unije in ki je pripravljena tujca sprejeti nazaj, kot drugo tretjo državo po členu 27 AsylG. S temi določili AsylG je nemški zakonodajalec izvedel koncept prve države azila po

členu 35 Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite. „Druga tretja država“ v smislu člena 29(1), točka 4, v zvezi s členom 27 AsylG oziroma „prva država azila“ v smislu člena 35 Direktive 2013/32/EU je lahko le država, ki ni država običajnega prebivališča prosilca.

- 8 Razlog za nedopustnost po členu 29(1), točka 4, AsylG ne pride v poštev: Če je imela tožeča stranka pred izstopom iz ozemlja pod mandatom UNRWA zadnje običajno prebivališče v Libanonu, potem ta država kot država običajnega prebivališča ni tretja država. Kot takšne tudi ni mogoče šteti Sirije, saj tudi, če tožeči stranki v Siriji ne bi grozilo preganjanje, ji tam konec novembra 2015 zaradi vojni podobnih razmer ne bi bili zagotovljeni sprejemljivi pogoji življenja. Če pa bi tožeča stranka nazadnje imela običajno prebivališče v Siriji, bi bil Libanon kot druga tretja država oz. prva država azila izločen, saj tožeča stranka po svojem izstopu iz Sirije konec novembra 2015 ni več prebivala v Libanonu.

Utemeljenost prošnje za azil, če je tožeči stranki treba priznati status ipso facto-begunca

- 9 Prošnja za azil bi bila uspešna, če a) bi bile podane predpostavke po členu (1), odsek D, prvi in drugi stavek, Ženevske konvencije, po členu 12(1)(a), prvi in drugi stavek, Direktive 2011/95 oziroma po členu 3(3), prvi in drugi stavek, AsylG, s katerim se izvaja določbe direktive in b) ne bi prišli v poštev izključitveni razlogi v smislu člena 1, odseka E in F, Ženevske konvencije, člena 12(1)(b), (2) in (3) Direktive 2011/95 in člena 3(2) AsylG, s katerim se izvaja določbe direktive.
- 10 Po členu 1, odsek D, prvi stavek, Ženevske konvencije se ta Konvencija ne uporablja za osebe, ki trenutno uživajo varstvo ali pomoč organov ali agencij Združenih narodov razen Visokega komisarja Združenih narodov za begunce. Kadar bi takšno varstvo ali pomoč iz katerega koli razloga prenehala, položaj teh oseb pa ne bi bil dokončno urejen v skladu z ustreznimi resolucijami Generalne skupščine Združenih narodov, bodo te osebe po členu 1, odsek D, drugi stavek Ženevske konvencije ipso facto upravičene do ugodnosti te konvencije. Izključitvena klavzula po členu 1, odsek D, prvi stavek, Ženevske konvencije in vključitvena klavzula po členu 1, odsek D, drugi stavek, Ženevske konvencije oblikujeta celoto v smislu, da je Ženevsko konvencijo mogoče uporabiti le ob izpolnitosti predpostavk iz obeh odstavkov tega predpisa.
- 11 Po členu 12(1)(a), prvi stavek, Direktive 2011/95 državljani tretje države ali oseba brez državljanstva ne more biti begunec, če uživa zaščito ali pomoč organov ali uradov Združenih narodov, razen Visokega komisarja Združenih narodov za begunce, na podlagi člena 1, odsek D, Ženevske konvencije. Kadar je takšna zaščita ali pomoč prenehala iz katerega koli razloga, ne da bi se položaj takšne osebe dokončno uredil skladno z ustreznimi resolucijami Generalne skupščine Združenih narodov, je takšna oseba po členu 12(1)(a), drugi stavek, Direktive 2011/95 samodejno upravičena do ugodnosti iz te direktive.

- 12 Izključitveni razlogi v smislu člena 12(1)(b), (2) in (3) Direktive 2011/95 glede tožeče stranke niso podani. Izpolnjuje pa tudi predpostavke izključitvene klavzule po členu 12(1)(a), prvi stavek, te Direktive.
- 13 UNRWA je eden od organov oziroma uradov Združenih narodov, na katere se sklicujejo navedene določbe. Konkretni pomen alternativno navedenih oblik varstva „zaščita“ in „pomoč“ se kaže v dejavnosti, ki jo v okviru svojih nalog uresničuje UNRWA. Merodajno je, ali ta oseba pripada skupini oseb, za katere je UNRWA skladno s svojim mandatom prevzela skrb. To je zagotovo podano pri tistih osebah, ki so – kot v tem primeru tožeča stranka – kot begunci iz Palestine (še nadalje) registrirani pri UNRWA. Takšno razumevanje je skladno s smislom in namenom izključitvene klavzule, ki naj zagotavlja, da za palestinske begunce prvenstveno poskrbi UNRWA in ne države pogodbenice, zlasti ne arabske države.
- 14 Z izključitveno klavzulo so zajete le tiste osebe, ki dejansko prejemajo pomoč UNRWA. Ustrezne določbe je treba razlagati ozko. Razlog za izključitev priznanja statusa begunca ni podan le pri osebah, ki trenutno uživajo pomoč UNRWA, temveč tudi pri tistih, ki so takšno pomoč prejeli v državi pogodbenici tik pred vložitvijo prošnje za azil.
- 15 Tožeča stranka je zaščito ali pomoč UNRWA uživala tik pred vložitvijo svoje prošnje za azil, saj je bila, kot izkazuje njena „Family Registration Card“, registrirana kot družinski član za (na južnem delu Damaska ležeče begunsko taborišče) Jarmuk.
- 16 Predložitveno sodišče brez razjasnitve predložitvenih vprašanj ne more presojati ali tožeča stranka izpolnjuje predpostavke vključitvene klavzule po členu 12(1)(a), drugi stavek, Direktive 2011/95.
- 17 Vključitvena klavzula služi preprečevanju vrzeli v zaščiti. Zato za načelno izključitev priznanja statusa begunca po Konvenciji v Evropski uniji ni več prostora takrat, kadar UNRWA osebi več ne zagotavlja mednarodne zaščite ali pomoči. Iz tega je treba izhajati, kadar se na podlagi individualnega preizkusa vseh merodajnih okoliščin izkaže, da je ta Palestinec brez državljanstva v zelo negotovem osebnem položaju in mu UNRWA, ki jo je zaprosil za pomoč, ne more zagotoviti življenjskih pogojev, ki bi bili skladni z nalogo UNRWA, tako da je ta Palestinec zaradi okoliščin, ki niso odvisne od njegove volje, prisiljen zapustiti območje delovanja UNRWA.
- 18 V okviru preizkusa, ali se takšna zaščita ali pomoč v smislu vključitvene klavzule iz katerega koli razloga več ne zagotavlja, je treba po mnenju predložitvenega sodišča razlikovati med trenutkom zapustitve ozemlja pod mandatom UNRWA in merodajnim trenutkom po členu 77(1), prvi stavek, AsylG. Ta nadalje pomensko razlikuje med ozemljem pod mandatom UNRWA (Area of Operations, glej UNRWA, CERI VII.C.), ki zajema vsa območja delovanja UNRWA, in posameznimi območji delovanja (Fields of Operation, glej UNRWA, CERI VII.E.).

- 19 Z vprašanjem za predhodno odločanje pod 1. želi predložitveno sodišče izvedeti, ali je za presojo izpolnjenosti predpostavk vključitvene klavzule v trenutku zapustitve ozemlja pod mandatom UNRWA prostorsko gledano merodajno edinole območje delovanja, na katerem je zadnje dejansko prebivališče te osebe brez državljanstva, ali pa je treba glede tega v presojo vključiti tudi druga območja delovanja.
- 20 Po mnenju predložitvenega sodišča ni mogoče upoštevati le vsakokratnega območja delovanja, na katerem je imela oseba brez državljanstva ob zapustitvi ozemlja pod mandatom UNRWA svoje dejansko prebivališče, temveč poleg tega, glede na vse okoliščine posamičnega primera, tudi druga območja delovanja, ki pripadajo ozemlju pod mandatom UNRWA.
- 21 Z vprašanji za predhodno odločanje pod 2. želi predložitveno sodišče izvedeti, pod katerimi predpostavkami je treba vključiti druga območja delovanja v preizkus izpolnjenosti predpostavk vključitvene klavzule, če ni že sicer treba upoštevati celotnega ozemlja pod mandatom.
- 22 Po mnenju predložitvenega sodišča je treba poleg območja delovanja zadnjega dejanskega prebivališča upoštevati tista območja delovanja, s katerimi je oseba brez državljanstva pred zapustitvijo ozemlja pod mandatom UNRWA vsebinsko povezana.
- 23 Palestincu brez državljanstva je mogoče s sklicevanjem na območje delovanja, ki ni tisto, kjer je imel zadnje dejansko prebivališče, zagotavljanje zaščite ali pomoči odreči le, kadar je imel s tem območjem takšno vsebinsko zvezo. Takšna zveza lahko temelji na predhodnem prebivanju na tem območju, a tudi na drugih okoliščinah kot na primer navezava na tam prebivajoče ožje sorodnike. Poleg tega mora biti za Palestinca brez državljanstva mogoče in sprejemljivo, da vstopi na to območje delovanja in na njem prebiva. Pri tem je odobritev vstopa podvržena pravu vsakokratnega območja delovanja.
- 24 Sodna praksa Sodišča pa bi lahko kazala tudi na to, da je vedno in neodvisno od varne dejanske možnosti dostopa merodajno celotno ozemlje pod mandatom, ker zadostuje dejansko zagotavljanje zaščite ali pomoči na območju delovanja UNRWA, pojem območja delovanja pa se – vsaj v sodbi Alheto (točke 7, 131 in naslednje) – uporablja v smislu celotnega ozemlja pod mandatom, ki sega na več držav. Predložitveno sodišče se zato sprašuje, ali je njegova razlaga Direktive pravilna. V tej zvezi je tudi treba razjasniti, ali je zadnje obstoječe ali prejšnje običajno prebivališče na drugem območju delovanja predpostavka za to, da se lahko Palestincu brez državljanstva naloži, da tam uveljavlja zaščito in pomoč UNRWA.
- 25 Vprašanje za predhodno odločanje pod 3. služi razjasnitvi, ali v zvezi s stališčem, da so predpostavke za uporabo vključitvene klavzule ob selitvah med različnimi območji delovanja izpolnjene, veljajo kake omejitve.

- 26 Po sodni praksi Sodišča je jasno, da zgolj odsotnosti iz ozemlja pod mandatom UNRWA ali svobodne odločitve osebe, da ga zapusti, ni mogoče šteti kot izgubo zaščite ali pomoči (Sodba El Kott in drugi, točke 49 in naslednje, 59). Po mnenju predložitvenega sodišča je treba na vprašanje za predhodno odločanje pod 3. odgovoriti v tem smislu, da se v členu 12(1)(a), prvi stavek, Direktive 2011/95 navedena izključitev priznanja statusa begunca nanaša tudi na osebo brez državljanstva, ki ozemlje pod mandatom UNRWA zapusti, ker je na območju delovanja svojega dejanskega prebivališča v zelo negotovem osebnem položaju in ji UNRWA tam ne more zagotoviti zaščite ali pomoči, če se je brez prisile podala na to območje delovanja, čeprav na območju delovanja svojega prejšnjega prebivališča ni bila v zelo negotovem osebnem položaju in glede na razmere v trenutku prestopa tudi ni mogla pričakovati, da bi bila na območju delovanja, ki ga je sprejelo, deležna zaščite ali pomoči UNRWA in da bi se lahko v predvidljivem času vrnila na območje delovanja svojega predhodnega prebivališča.
- 27 Z vprašanji za predhodno odločanje pod 4. naj se razjasni, ali je treba za presojo izpolnenosti predpostavk vključitvene klavzule v merodajnem trenutku odločanja (člen 77 AsylG) iz prostorskega vidika upoštevati le območje delovanja, na katerem je bilo zadnje običajno prebivališče te osebe brez državljanstva ali pa je glede tega treba upoštevati še druga območja delovanja.
- 28 Za priznanje statusa ipso facto-begunca po členu 12(1)(a), drugi stavek, Direktive 2011/95 ne zadostuje zgolj, da tej osebi v trenutku zapustitve ozemlja pod mandatom ni bila več zagotovljena zaščita ali pomoč UNRWA. Dodatno ji je moralo biti v trenutku zadnje ustne obravnave ali odločanja sodišča, ki ugotavlja dejansko stanje, ki je v skladu s členom 77 AsylG merodajen, onemogočeno, da bi se vrnila na območje delovanja in bila ponovno deležna zaščite in pomoči UNRWA.
- 29 Predložitveno sodišče se nagiba k stališču, da je treba pri preizkusu nadaljnega obstoja predpostavk vključitvene klavzule poleg območja delovanja, na katerem je bilo zadnje običajno prebivališče, vključiti tudi tista območja delovanja, s katerimi je ta oseba brez državljanstva vsebinsko povezana. Takšna zveza je lahko morda vzpostavljena že z dejanskim, a (še) ne običajnim prebivališčem. Lahko pa temelji tudi na drugih okoliščinah kot na primer prebivališču ožjih sorodnikov na tem območju delovanja. Tamkajšnje bivanje pa mora biti za to osebo mogoče in sprejemljivo.
- 30 V vprašanjih za predhodno odločanje pod 5. naj se razjasni pomen – glede na odgovore na preostala predložitvena vprašanja – morda pomembnega pojma običajnega prebivališča.
- 31 Predložitveno sodišče se nagiba k temu, da pojem (zadnjega) običajnega prebivališča tudi v tem kontekstu pomeni, da je oseba brez državljanstva na zadevnem območju delovanja dejansko našla svoje življenjsko središče, se tam torej ne zadržuje le prehodno, in pristojni organi zoper njo niso uvedli nobenih

ukrepov za prenehanje prebivanja. Ni pa potrebno, da je to prebivanje tudi zakonito.

- 32 Po nacionalni sodni praksi je pogoj za običajno prebivališče ta, da oseba ni le začasno v zadevni državi, temveč tam živi za nedoločen čas in je prenehanje njenega prebivanja zato negotovo. Objektivne okoliščine prebivanja morajo kazati na določeno stalnost in rednost. Oseba mora imeti v kraju svojega običajnega prebivališča središče svojih življenjskih interesov. Predložitveno sodišče se sprašuje, ali je njegova definicija dežele običajnega prebivališča, kot izhaja iz nacionalnega prava, skladna tudi pojmom po pravu Unije (glej člen 2(d) in zlasti (n) Direktive 2011/95) in kako pomembni so potem nadaljnji vidiki, ki so obravnavani v vprašanjih za predhodno odločanje.

DELOVNI DOKUMENT